

Sygn. akt II KO 51/15

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie **B. K. i R. R.**

oskarżonych z art. 231 § 1 k.k. i innych

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 września 2015 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w Skierniewicach o przekazanie sprawy innemu sądowi
równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w
Łowiczu.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Skierniewicach postanowieniem z dnia 8 lipca 2015 r., zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie w trybie art. 37 k.p.k. sprawy o sygn. akt II K 308/15 do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Z uzasadnienia tego wystąpienia wynika, że przedmiotem rozpoznania jest sprawa, gdzie oskarżonymi są funkcjonariusze Komendy Miejskiej Policji w S., w tym Naczelnik Wydziału Dochodzeniowo – Śledczego, zaś w charakterze świadków występują byli i obecni prokuratorzy z Prokuratury Rejonowej w S..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Po zapoznaniu się z przedstawionymi aktami sprawy należy stwierdzić, iż wniosek Sądu Rejonowego zasługuje na uwzględnienie.

Za koniecznością odstąpienia od ogólnej zasady właściwości przemawia bowiem to, aby rozstrzygnięciom sądowym towarzyszyła społeczna świadomość, że są one niezależne od relacji zawodowych istniejących pomiędzy pracownikami organów ścigania i organów wymiaru sprawiedliwości zatrudnionych w tej samej niedużej miejscowości. Utrwali to z pewnością zaufanie do niezależności sądów i niezawisłości sędziów, które niewątpliwie utożsamiane winno być z pojęciem dobra wymiaru sprawiedliwości.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.